

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: E. H.*, bytem N. R., proti *žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí*, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen *žalovaný* či *MPSV*), v řízení o žalobě ze dne 10.6.2013 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5.4.2013 č.j. X o *příspěvek na péči*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze 5.4.2013 č.j. X se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou ze dne 10.6.2013, k níž byla připojena i kopie napadeného rozhodnutí, se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí MPSV ze dne 5.4.2013 č.j.: X, jímž bylo její odvolání zamítnuto a potvrzeno napadené rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Karlových Varech (dále jen *ÚP*), č.j.: X ze dne 27.11.2012, kterým jí nebyl přiznán příspěvek na péči. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 5.4.2013 žalovaný popsal průběh řízení po zahájení správního řízení, kdy žalobkyně podala dne 8.8.2012 žádost o předmětnou dávku a zdůraznil, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, detašované pracoviště v Plzni (dále jen *PK MPSV či komise*), na svém jednání dne 11.2.2013 posoudila zdravotní stav (*stupeň závislosti*) žalobkyně pro účely odvolacího řízení v její nepřítomnosti a v odůvodnění konstatovala, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nešlo o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění zákona č. 366/2011 Sb. (dále jen *zákon*), považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby; z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby, není však neschopna zvládat aspoň tři nebo čtyři základní životní potřeby, tento stav existoval i od data 01.08.2012; žalobkyně vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není schopna zvládat dvě základní životní*

potřeby – osobní aktivity a péči o domácnost, když v oblasti mobility je bez postižení v oblasti pohybového aparátu, v oblasti orientace je bez zrakového a sluchového postižení, má přiměřené duševní schopnosti i přes léčení pro stavy deprese s popisovanou poruchou pozornosti a krátkodobé paměti a pro samostatné zvládání základních životních potřeb stravování, tělesná hygiena a výkon fyziologické potřeby má přiměřené pohybové, smyslové i duševní schopnosti, využívá kompenzační pomůcky; po seznámení žalobkyně s podklady k rozhodnutí žalovaný vyžádal doplňující posudek, kdy komise na svém jednání dne 11.3.2013 za účasti žalobkyně, jejího partnera a matky setrvala na svém posudku ze dne 11.2.2013, neboť objektivně zjištěné pohybové, fyzické, smyslové i duševní schopnosti neodůvodňují každodenní pomoc při zvládání základních životních potřeb v obvyklém prostředí. Dle žalovaného ze strany komise byly zjištěny všechny zdravotní skutečnosti potřebné pro spolehlivý posudkový závěr a tím byl dostatečně vyhodnocen funkční dopad nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně na schopnost zvládat základní životní potřeby, proto bylo odvolání shledáno jako nedůvodné.

V žalobě žalobkyně popsala obsáhle zejména problémy spojené se zdravotním stavem (od r. 2008 byla plně invalidní a nyní se jedná o třetí stupeň invalidity) ohledně základních životních potřeb, jelikož dle ní byl nedostatečně zhodnocen její zdravotní stav a celková výkonnost, protože kromě osobní aktivity a péče o domácnost ještě nezvládá i další základní životní potřeby – mobilitu, orientaci, komunikaci, stravování, tělesnou hygienu, výkon fyziologické potřeby a péči o zdraví, jelikož tyto nezvládá v přijatelném standardu, navíc se v žádném případě nedá mluvit o adaptaci na zdravotní postižení, když pomoc jiné fyzické osoby potřebuje a často ji využívá a to při zvládání základních životních potřeb, což také PK MPSV nezohlednila, stejně jako lékařské zprávy od specialistů, tudíž pravděpodobně došlo k nesprávnému či nedostatečnému posouzení jejího zdravotního stavu pro účely řízení ve věci příspěvku na péči a navíc při jednání PK MPSV dne 11.3.2013 byla přítomna pouze lékařka se specializací interní, nebyl však přítomen lékař se specializací z oboru psychiatrie či psychologie, který by mohl posoudit její zdravotní stav v této oblasti. Závěrem žalobkyně navrhla zrušení napadeného rozhodnutí žalované ze dne 5.4.2013 a vrácení věci k novému rozhodnutí a také přiznání nákladů řízení. K žalobě bylo připojeno i písemné osobní prohlášení matky žalobkyně E. Š. ze dne 10.6.2013, že dceři každodenně pomáhá s péčí o sebe i o domácnost (např. téměř každý den dceři připravuje jídlo, může pouze tekutou stravu a protože je velmi slabá, musí jí pomáhat s naléváním nápojů, napít se i najíst; téměř vždy pomáhá při celkové hygieně, při mytí hlavy i česání; pomáhá jí i dojít na toaletu, ale když některé dny nezvládne ani vstát z postele a nemůže si vyměňovat používané plenkové kalhotky, pomáhá jí je vyměňovat).

Z vyžádaného posudkového spisu Okresní správy sociálního zabezpečení Karlovy Vary (dále jen **OSSZ**) vedeného ohledně žalobkyně vyplývá z posudku o invaliditě ze dne 26.3.2013, že žalobkyně byla nadále (od 17.12.2007) uznána invalidní pro invaliditu třetího stupně (doba platnosti posudku: 30.4.2018). Dále je založena složka týkající se posouzení zdravotního stavu žalobkyně ohledně nedatované žádosti o příspěvek na péči doručené ÚP dne 8.8.2012 obsahující žádost ÚP o posouzení stupně závislosti se záznamem ze sociálního šetření ze dne 8.8.2012, velmi stručný záznam o jednání a posudek ze dne 5.10.2012 i vyjádření OSSZ ze dne 14.11.2012 k námitkám žalobkyně ze dne 7.11.2012, kdy OSSZ setrvala na výroku a odůvodnění ze dne 9.10.2012 (poznámka soudu: jednání se uskutečnilo

dne 5.10.2012 a 9.10.2012 je pouze den aprobace posudku aprobujícím lékařem, který je rozdílný od lékaře posuzujícího) a také je založen posudek PK MPSV ze dne 11.2.2013 a jeho doplnění ze dne 11.3.2013, když se žalobkyně zúčastnila pouze tohoto jednání, jinak ale není zjištěné, zda o termínu předchozích jednání byla vůbec informována.

Obsah správního spisu zaslaného žalovaným v této věci odpovídá skutečností uvedeným v napadeném rozhodnutí ze dne 5.4.2013, které bylo žalobkyni doručeno dne 16.4.2013. Ve spisu je mimo jiné založena i žádost žalobkyně o příspěvek na péči, která je na rozdíl od kopie založené v posudkovém spisu datovaná 8.8.2012 a téhož dne byla doručena ÚP a kupodivu i sociální šetření bylo dle záznamu o něm provedeno dne 8.8.2012 od 11.30 do 12.30 hod. Dále je založen velmi stručný *posudek OSSZ*, na němž je uvedeno datum 2012-10-05, tj. 5.10.2012 (doručeno ÚP dne 11.10.2012), *protokol o ústním jednání ÚP ze dne 7.11.2012* obsahující nesouhlas žalobkyně s posudkem, který je dle ní nesprávný a neúplný a neodpovídá lékařským zprávám o jejím skutečném stavu (doložila nové lékařské zprávy) a již v posudkovém spisu zmíněné *vyjádření OSSZ ze dne 14.11.2012* k námitkám žalobkyně, nikoli doplnění posudku, kdy bylo pouze uvedeno, že nebyly shledány důvody ke změně posudkového závěru a OSSZ setrvává na výroku a odůvodnění ze dne 9.10.2012 (*posudek z tohoto data ohledně žalobkyně však neexistuje*) i *rozhodnutí ÚP ze dne 27.11.2012* (vypraveno dne 12.12.2012 a doručeno dne 14.12.2012) o nepřiznání příspěvku na péči, jelikož žalobkyně podle posouzení stupně závislosti ze dne 5.10.2012 posudkovým lékařem OSSZ potřebuje pomoc v základní životní potřebě osobní aktivity a péče o domácnost; včasné *odvolání žalobkyně* ze dne 21.12.2012 proti rozhodnutí ze dne 27.11.2012 (*důvod odvolání*: posudek je v rozporu s lékařskou dokumentací a skutečnostmi zjištěnými při sociálním šetření, skutková zjištění jsou neúplná a nebyla vypořádána dne 7.11.2012 uplatněná námitka neúplnosti a nesprávnosti, jelikož potřebuje pravidelnou, úplnou či dílčí pomoc při větším počtu základních životních potřeb (mobilita, orientace, stravování, hygiena, výkon fyziologické potřeby), které nezvládne sama a než je uvedeno. Také je založen *posudek PK MPSV* ze dne 11.2.2013 i *jeho doplnění* ze dne 11.3.2013 a napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 5.4.2013, které bylo žalobkyni doručeno dne 16.4.2013.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný dne 31.7.2013 závěrem navrhl zamítnutí žaloby a souhlasil s tím, aby bylo rozhodnuto bez nařízení jednání, jelikož napadené rozhodnutí je v souladu s hmotným i procesním právem a odvolací řízení netrpí vadami, pro které by je bylo nutno zrušit. Dále bylo zdůrazněno, že MPSV není kompetentní k tomu, aby posuzovalo, zda PK MPSV správně vyhodnotila zdravotní stav žalobkyně s ohledem na jeho konkrétní zdravotní postižení či doložené lékařské zprávy. Žalovaný především zohlednil, že se PK MPSV vyjádřila ke všem námitkám žalobkyně a při vydání posudků přihlédl k sociálnímu šetření provedenému ÚP a rovněž ke skutečnosti, že žalobkyně byla dne 11.03.2013 přítomna jednání u PK MPSV. Z posudku posudkové komise je zcela zřejmé, že plně postupovala v souladu s § 25 odst. 3 zákona, když při posuzování stupně závislosti osoby vycházela ze zdravotního stavu žalobkyně doloženého lékařskými nálezy ošetřujícího lékaře i odborných lékařů a z výsledku sociálního šetření ÚP a dostatečně jsou vysvětleny důvody posudkového zhodnocení, proto žalovaný považuje tento posudek, na jehož základě rozhodoval, za úplný a přesvědčivý.

Žalobkyně po doručení vyjádření žalovaného dne 30.8.2013 v *replíce* setrvala na žalobě a jejích argumentech, souhlasila s rozhodnutím bez jednání a nepožadovala náhradu nákladů řízení před soudem, jelikož právní pomoc jí poskytla bezplatně Národní rada osob se zdravotním postižením ČR. Dále uvedla, že žalovaný ve vyjádření zcela pomíjí žalobou konkrétně označené rozpory mezi podklady rozhodnutí či v postupu PK MPSV, vlastní posudek účelovou argumentací staví jako nepřezkoumatelný důkaz, ale bez povšimnutí ponechává délku trvání celého řízení a následně navrhuje zamítnutí žaloby pro nedůvodnost, proto obsah vyjádření považuje za účelový a zaujatý.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) *s.ř.s.* soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 *s.ř.s.* je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak vyplývá z § 75 odst. 1 *s.ř.s.*, tedy v této věci k datu 5.4.2013 a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první *s.ř.s.*). Dle § 31 odst. 2, 3 *s.ř.s.* ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 3 *správního řádu* postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.

Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v § 7 zákona ve znění platném k rozhodnému datu, když dle odst. 1 se příspěvek na péči (dále jen *příspěvek*) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby; tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob; náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.

Dle § 8 odst. 2 zákona se osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,

- b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
- c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,
- d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,
a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

Podle § 9 odst. 1 až 2 a 4 až 6 zákona:

(1) Při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita,

- b) orientace,
- c) komunikace,
- d) stravování,
- e) oblékání a obouvání,
- f) tělesná hygiena,
- g) výkon fyziologické potřeby,
- h) péče o zdraví,
- i) osobní aktivity,
- j) péče o domácnost.

(2) Schopnost zvládat základní životní potřebu uvedenou v odstavci 1 písm. h) se hodnotí ve vztahu ke konkrétnímu zdravotnímu postižení a režimu stanovenému ošetřujícím lékařem.

(4) Při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

(5) Pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

(6) Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis (tj. Příloha č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. /Vymezení schopností zvládat základní životní potřeby)

V této věci se podanou žalobou domáhala žalobkyně zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného z důvodů v ní uvedených. *Soud shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí ze dne 5.4.2013 je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost i nedostatek důvodů a zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí vyžaduje zásadní doplnění, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou (§ 78 odst. 1 s.ř.s.).*

Napadené rozhodnutí žalovaného není plně v souladu s § 68 správního řádu, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, jelikož odstavec 3 stanoví, že v odůvodnění se uvedou

důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Soud totiž zjistil, že žalovaný se nevypořádal s námitkou žalobkyně z odvolání ze dne 21.12.2012 proti rozhodnutí ÚP ze dne 27.11.2012, kdy namítala, že ve všech základních životních potřebách jí musí pomáhat, přičemž se PK MPSV nevyjádřila řádně ke všem těmto námitkám ani v posudku ze dne 11.2.2013, jelikož nepostačuje stručné obecné konstatování, že v oblasti mobility je bez postižení v oblasti pohybového aparátu, nebylo zjištěno těžké postižení funkce horních a dolních končetin, v oblasti orientace je bez zrakového a sluchového postižení, má přiměřené duševní schopnosti, je léčena pro stavy deprese a je popisována porucha pozornosti a krátkodobé paměti, tyto však nevedou k prokazatelným těžkým poruchám orientace, pomoc při vyřizování si svých záležitostí je zohledněna v základní životní potřebě osobní aktivity a pro samostatné zvládání základních životních potřeb stravování, tělesná hygiena a výkon fyziologické potřeby má přiměřené pohybové, smyslové i duševní schopnosti, využívá kompenzační pomůcky; taktéž není patrný důvod uznání nezvládání osobní aktivity a péče o domácnost. V doplnění posudku PK MPSV ze dne 11.3.2013 bylo uvedeno mimo jiné, že žalobkyně má dostatečné pohybové schopnosti i fyzickou zdatnost, duševní i smyslové schopnosti k samostatnému zvládání základních životních potřeb stravování i tělesná hygiena, aby je mohla vykonávat samostatně, když i dle sociálního šetření jsou subjektivní potíže žalobkyně kolísavého charakteru, nejedná se o stav s každodenní závislostí na péči druhé osoby, proto objektivně zjištěné pohybové, fyzické, smyslové i duševní schopnosti neodůvodňují každodenní pomoc při zvládání základních životních potřeb v obvyklém prostředí, proto ani po vyšetření žalobkyně při jednání komise lékařem z interního lékařství nebyly shledány důvody ke změně posudkového závěru. Dle názoru soudu se však PK (ani předtím OSSZ) vůbec nezabývala s ohledem na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně (např. M. Hisprung) tím, jaká je vůbec četnost jí zmíněného kolísavého charakteru obtíží žalobkyně, tedy zda se jedná téměř o každodennost či ojedinělost, což má nepochybně vliv na rozsah zvládání základních životních potřeb a nedostatečně se také zabývala či nedostatečně vyjádřila zejména ohledně zvládání základní životní potřeby tělesná hygiena a výkon fyziologické potřeby natož v přijatelném standardu, aby mohlo být posouzení považováno za dostatečně objektivní i těmi, kteří nemají medicínské vědomosti. Jen na okraj soud podotýká, že dle posudku OSSZ ze dne 26.3.2013, tedy v témže měsíci, bylo konstatováno v posudku o invaliditě, že se jedná o funkčně těžkou průjemovou symptomatologii s výrazným bolestivým syndromem, výživa je slabá, což žalobkyni významně omezuje v denních aktivitách a stav není dle odborníků možný terapií ovlivnit.

K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, správní orgán může dospět pouze tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na příspěvek. Posudek musí obsahovat náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru tak, aby byl závěr přesvědčivý pro účastníka i správní orgán a z těchto hledisek je správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit.

Dle **§ 9 odst. 1 zákona** se při posuzování stupně závislosti hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a

obouvaní, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost. Při hodnocení vyjmenovaných úkonů pro účely stanovení stupně závislosti se přitom hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat jednotlivé úkony podle odst. 1 a 2, které se sčítají. Při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku. Blížší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis (kterým je *vyhláška MPSV č. 505/2006 Sb.*). Na posudek PK MPSV, byť je vyžadován nikoliv pro účely řízení soudního, ale pro účely odvolacího řízení správního ve smyslu § 28 odst. 2 zákona jsou kladeny stejné nároky, jako by byl vypracován pro potřebu přezkumného soudního řízení ohledně dříve existujícího zvýšení důchodu pro bezmocnost, na niž současný příspěvek na péči přímo navazuje. I správní orgán musí totiž vycházet z posudku, který musí být řádně a přesvědčivě odůvodněn s odkazem na doložený nález ošetřujícího lékaře, výsledek sociálního šetření, výsledek funkčních vyšetření a výsledek vlastního vyšetření posuzujícího lékaře či posuzujících lékařů (srov. *rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 50/2009-63*). Těmto požadavkům posudek PK MPSV vypracovaný v projednávané věci nevyhovuje.

Zdejší soud, jenž tímto omlouvá i délku řízení způsobenou objektivními okolnostmi, na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že posudek PK MPSV v testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti neobstál. Vzal-li jej žalovaný za stěžejní základ svých skutkových zjištění, zatížil své rozhodnutí toutéž vadou. Krajský soud proto žalobě vyhověl, *napadené správní rozhodnutí ze dne 5.4.2013 zrušil bez jednání* (§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.) a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), jak vyplývá z výroku I. rozsudku, neboť v dalším řízení je nezbytné vyžádat náležité doplnění posudku PK MPSV ve shora naznačeném směru a poté bude vydáno příslušným správním orgánem, jenž je vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.) vyjádřeným v tomto rozsudku, nové rozhodnutí, který bude v souladu s příslušnými zákonnými předpisy (správní řád i zákon č. 108/2006 Sb.).

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl, avšak žalobkyně náklady řízení nepožadovala.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení

rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 14. listopadu 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně